

РЕШЕНИЕ

№ 5372

гр. София, 16.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **1551** по описа за **2024** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 5970 от 22.12.2023 г., постановено по НАХД № 14996/ 2022 г. по описа на СРС, 17 състав, е отменен Електронен фиш Серия Г № 0046362, издаден от СДВР, с който на основание чл. 638, ал. 4, вр. чл.638, ал. 1, т. 2 вр. чл. 461, т. 1 от КЗ на ИНИТИУНС ЕООД, ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 АПК вр. чл.63в ЗАНН решението е обжалвано от административно-наказващия орган с искане да бъде отменено, като бъде потвърден ЕФ Серия Г № 0046362 на СДВР. В касационната жалба се твърди, че ЕФ притежава задължителните реквизити по чл. 189, ал. 4 ЗДвП, като дружеството е законосъобразно санкционирано за извършено нарушение на чл. 483, ал. 1, т 1 от КЗ, изразяващо се в неизпълнение на задължението за сключване на валидна застраховка „Гражданска отговорност“. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание пред Административен съд София–град касаторът не се представлява.

Ответникът не изпраща представител. Оспорва касационната жалба с писмен отговор.

Депозира молба, с която заявява, че не възразява да се даде ход на делото, поддържа подадения отговор и излага доводите си по същество на спора. Претендира разноски. Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като провери служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, съответствието на решението със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Касационният контрол на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

За да отмени НП, СРС е приел за установено от фактическа страна, че от СДВР е издаден ЕФ Г № 0046362, с който на основание чл. 638, ал. 4, вр. чл.638, ал. 1, т. 2 вр. чл. 461, т. 1 от КЗ на ИНИТИУНС ЕООД, ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ. В ЕФ е посочено, че на 12.09.2022 г. в 20:21 часа, в [населено място], в района на [улица], с посока на движение от бул. С. шосе към бул. Ч. връх, с автоматизирано техническо средство - АТСС MD1196, било заснето движението на МПС – лек автомобил марка „К.“, модел „С.“, рег. [рег.номер на МПС], собственост на ИНИТИУНС ЕООД. След извършен преглед на заснетите изображения от служители на ОПП – СДВР, било установено, че за лек автомобил марка „К.“, модел „С.“, рег. [рег.номер на МПС], към дата 12.09.2022 г. не била сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, за което е представена справка от „Гаранционен фонд“. Такава застраховка е била сключена на 17.09.2022 г.

Срещу дружеството са били издадени още два електронни фиша за нарушение по чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ, за управление на автомобила в [населено място] същия ден - 12.09.2022 г., а именно в 15:22 часа и в 20:45 часа. При служебна проверка в деловодната система на СРС е установено, че електронен фиш № 0046630 за нарушението в 20:45 часа е отменен с решение от 06.03.2023 г. по НАХД № 14995/2022 г. по описа на СРС, но електронен фиш № 0046583 за нарушението в 15:22 часа е потвърден с влязло в сила решение № 741 от 14.02.2023 г. по НАХД № 14993/2022 г. по описа на СРС.

При горната фактическа обстановка СРС приема, че по отношение на ИНИТИУНС ЕООД е налице влязъл в сила ЕФ № 0046583, потвърден с Решение № 741 от 14.02.2023 г. по НАХД № 14993/2022 г. по описа на СРС за същото нарушение, поради което производството по ЕФ № 0046362 се явява започнало в нарушение на забраната, обективизирана в чл. 24, ал. 1, т.6 от НПК вр. чл.84 ЗАНН и като такова следва да бъде прекратено, а издаденият ЕФ № 0046362 отменен по арг. от чл.334, т.4 от НПК.

Решението е правилно.

Съгласно чл.24, ал.1, т.6 НПК вр. чл.84 ЗАНН не се образува административнонаказателно производство, а образуваното се прекратява, когато спрямо същото лице за същото административно нарушение има още незавършено административнонаказателно производство, влязла в сила присъда, постановление или влязло в сила определение или разпореждане за прекратяване. Касае се за общо прекратително основание, служебно приложимо както в досъдебната, така и в съдебната фаза на административнонаказателното производство, правните последици от което включват: а) прекратяване висящността на производството с влизането в сила на акта, с който е постановено, при последваща възобновимост единствено чрез извънредните способности; б) прекратяване също и на повдигнатото по него административнонаказателно обвинение; в) задействане на забраната *non bis in idem* със следващата се от нея недопустимост да се образува ново административнонаказателно производство спрямо същото лице за същото нарушение. Според признаците от дефиницията по решение на С. от 09.03.2006 г. по дело С-463/04 “същото нарушение” ще е налице при “идентичност на деянието, разбирано като съвкупност от неразривно свързани помежду си факти, независимо от правната квалификация или защитаващия правен интерес”. Такава е и националната съдебна практика, според която процесуалният закон изключва възможността наказателни, респ. административнонаказателни производства да се водят с един и същи предмет спрямо едно и също лице. Така е даже и да има разлики в правната квалификация и допълнително инкриминирани обстоятелства.

С ЕФ № 0046583 и ЕФ № 0046630 на основание чл. 638, ал. 4, вр. чл.638, ал. 1, т. 2 вр. чл. 461, т. 1 от КЗ на ИНИТИУНС ЕООД, ЕИК[ЕИК] са наложени имуществени санкции в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ, за това, че на 12.09.2022 г., съответно в 15:22 часа и 20:45 часа, е установено управление на лек автомобил марка „К.“, модел „С.“, рег. [рег.номер на МПС] , собственост на дружеството, за който не е била сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“.

С процесния ЕФ № 0046362 на основание чл. 638, ал. 4, вр. чл. 638, ал. 1, т. 2 вр. чл. 461, т. 1 от КЗ на ИНИТИУНС ЕООД, ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ, за това, че на 12.09.2022 г. в 20:21 часа е установено управление на лек автомобил марка „К.“, модел „С.“, рег. [рег.номер на МПС] , собственост на дружеството, за който не е имало сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“.

Съпоставката сочи пълна фактическа идентичност на нарушението, описано в трите ЕФ.

С Решение № 741 от 14.02.2023 г. по НАХД № 14993/2022 г. по описа на СРС, ЕФ № 0046583 е потвърден. Решение № 741 от 14.02.2023 г. е потвърдено с Решение № 6034 от 06.10.2023 г. по описа на Административен съд София – град XXI касационен състав, т. е. налице е влязло в закона сила съдебно решение за потвърждаване на ЕФ, издадено за налагане на имуществена санкция срещу същото юридическо лице за същото административно нарушение.

При наличието на тази абсолютна отрицателна предпоставка, правилно на основание чл. 334, т. 4 НПК вр. чл. 84 ЗАНН Софийският районен съд е отменил ЕФ № 0046362 и на основание чл. 24, ал. 1, т. 6 НПК вр. чл. 84 ЗАНН е прекратил административнонаказателното производство.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че обжалваното

съдебното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН на ответника по касация следва да се присъдят сторените по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 500 лв.

По изложените съображения Административен съд – София град, VII Касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила Решение № 5970 от 22.12.2023 г., постановено по НАХД № 14996/2022 г. по описа на Софийски районен съд, 17 състав.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на ИНИТИУНС ЕООД, ЕИК[ЕИК] сумата в размер на 500 (петстотин) лева, представляващи разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: